

stenene. Der er Grunden, som jeg tror, jeg udtalte før, da jeg havde Ordet, den, at man gik ud fra, at disse Skorstene ere generende ved det, at Toppen paa dem eller Riben paa dem har en saa stor Vægt, idet denne Udfræning skal finde Sted i saa langt Maal nede. Naar nu et lille lavt Hus har en Skorsten, som i det hele taget er en 5—6 Alen, og der saa kommer en saa tyk Skorstenspipe en Alen under Taget og gerne en Alen eller 5 Kvarter ovenover Taget, saa er det en voldsom Vægt, der staar som Top ovenpaa den lilleblitte Skorsten, som er i selve Huset. Det har man været meget led af, fordi man betragtede det som farligt i Aldebrandstilfælde; naar Taget skred ned omkring en saadan Skorsten, saa er Skorstenen af den Bestaffenhed, at den, i Særdeleshed, dersom den har en lille Skraaning, er udsat for at styrte ned og derved komme til at gøre Skade, naar den øverste Del af Skorstenen ikke har en tilsvarende eller passende Vægt i Forhold til den øvrige Del af Skorstenen. Og dernæst er jeg ogsaa gaaet ud fra, at da vi i Loven have en Bestemmelse om, at gennem Forstillingsbrædderne og Gulvbrædderne behøve Skorstene ikke at have den Afstand fra Bræddebærket, som den ellers skal have gennem Sparrebærket, nemlig $8\frac{1}{2}$ Tomme paa de andre Steder — der staar udtrykkelig, at den behøver ikke at have saa stor Afstand der — saa har man ment, at behøvedes det ikke der ved Forstillingsbrædderne at have den Afstand, saa behøvedes det heller ikke oppe ved Taget. Min egen personlige Opfattelse deraf er den, at med Hensyn til Forstillingsbrædderne vilde det have den samme Betydning, at Afstanden var lige saa stor som ved Taget. Der kan lige saa let affstedkomme Ulykker ved, at Skorstenen kan blive bestadiget mellem Forstillingsbrædderne eller mellem Gibsdækket og Gulvdækket. Det er et Stykke, hvor Mus og Rotter og saadan noget Krammeri meget let kan komme til at gøre Skade ved at æde sig ind, saaledes at

brændte Sten og heller ikke, at de skulle være opførte i Kalk oppe under Taget, det var blot Skorstensriben, der skal være opført paa denne Maade. Af disse Hensyn mener jeg, at man ikke behøver at være ængstelig ved at gaa ind paa de Forslag, der ere komne frem i den Retning. — Med Hensyn til, hvad der blev ytret af den ærede sidste Taler, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at saavidt mig bekendt, er der ingen Bestemmelse om, at de 9 Tommers Skorstene skulle nedrives, der er kun i Loven den Bestemmelse — saavidt jeg erindrer i det mindste — at der maa ikke opføres Skorstene af den Slags, men ikke at de, der ere i Forvejen, skulle nedrives, altsaa man har dem endnu, og de er dog vistnok lige saa farlige som den 13 Tommers Skorsten, som blev opført af brændte Sten og altsaa kun har disse $4\frac{1}{2}$ Tommers Afstand. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget med de af os gjorte Ændringer dog med den Tanke, at man mulig mellem 2den og 3dje Behandling kunde tænke sig, at Anordningsbestemmelsen i Stedet for at udstedes som kongelig Anordning kunde blive optagen i Lovforslaget.

Bluhme: Jeg vil kun gøre den korte Bemærkning, at jeg ikke kan nægte, at jeg er enig med den ærede Justitsminister i, at det Ændringsforslag, der her er fremsat under Nr. 9, synes daarligt at høre hjemme paa denne Lov. Jeg kan være enig med de Herrer Forslagsstillere i, at der burde gøres noget i den Retning, men jeg tror rigtig nok ikke, at det er det eneste Punkt i den paagældende Lov, som det gælder om at reformere lidt ved. Trænger den Lov, vi vedtog for 2 eller $2\frac{1}{2}$ Aar siden til Genneførelse, saa have vi større Sandsynlighed for at saa den revideret ved at udsætte dette Spørgsmaal, thi det er sikkert — hvis ærede Medlemmer erindre det — at for et Par Aar siden, da Forslaget til denne Brandpolitilov forelaa, da indeholdt den saa ganske mærkværdige Bestemmelser, at det endog var blevet en Umulighed at